

(9) Medlemsstaterne bør på betingelser, som de selv fastsætter, give tilladelse til, at visse momsopgørelser og -angivelser kan afgives ad elektronisk vej og kan også kræve, at det sker elektronisk.

(10) De bestemmelser, der vedrører indførelse af elektroniske afgiftsangivelser, bør vedtages permanent. Det er ønskeligt, at alle andre bestemmelser vedtages midlertidigt for en periode på tre år, som kan forlænges af praktiske årsager, men de bør under alle omstændigheder, baseret på erfaringerne, revideres inden tre år efter den 1. juli 2003.

(11) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende midlertidige ændringer:

1) Artikel 9 ændres således:

a) I stk. 2, litra e), ændres det afsluttende punktum til et komma, og der tilføjes følgende led:

»–radio- og tv-spredningstjenester,
– elektronisk leverede tjenesteydelser, bl.a. som anført i bilag L.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»f) Det sted, hvor de i det sidste led af litra e) anførte tjenesteydelser leveres, er, når de præsteres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelserne leveres, uden for Fællesskabet, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet, det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende.«

c) I stk. 3 affattes den indledende sætning således:

»3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning kan medlemsstaterne med hensyn til tjene-

steydelser i henhold til stk. 2, litra e), med undtagelse af de tjenesteydelser, der er nævnt i sidste led, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og også med hensyn til udlejning af transportformer anse:«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. I forbindelse med teletjenester og radio- og tv-spredningstjenester i henhold til stk. 2, litra e), anvender medlemsstaterne stk. 3, litra b), når de leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet.«

2) I artikel 12, stk. 3, litra a), tilføjes følgende fjerde afsnit:

»Tredje afsnit finder ikke anvendelse på de tjenesteydelser, der henvises til i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e).«

3) Der tilføjes følgende artikel:

»Artikel 26c

Særordning for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

A. Definitioner

I denne artikel forstås med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser ved:

a) »ikke-etableret afgiftspligtig person«, en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i henhold til artikel 22

b) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser«: de tjenesteydelser, der henvises til i artikel 9, stk. 2, litra e), andet led

c) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som af-